

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Contra Dionysodorum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

demnasse: vt mihi insultet, quod eum hominem ma- gnifacio, & Callaro etiam dixisse diem: harum om- nium rerum testimonia vobis recitabuntur.

TESTIMONIA.

Ne igitur per deos oro, Iudices, me istis hominibus condonetis infontem. Neque enim multa me tan- topere sollicitat (quanquam ea grauis est omnib. qui re sunt tenuiore) quantum illud, quod me ita exagri- tant & calumniantur, vt exterminaturi esse muniti- pio videantur. Vt autem apparet, nos nullam facere iniuriam: parati fuimus & arbitros sumere rei gna- ros, & quos homines, ac neutris addictos, & legitimu dare iurandum. Nec enim alia firmiora nos exhi- bituros vobis argumenta putauimus, qui ipsi iurati essetis. Cape & prouocationem, & quæ adhuc reli- qua sunt testimonia.

PROVOCATIO. TESTIMONIA.

ARGVMENTVM ACTIONIS

contra Dionysodorum dati damni.

Darius & Pamphilus Dionysodoro mutuant ter mille drachmas, vt in Aegyptum nauiget, atque inde rursus Athenas, pignori accepta naue. Perscribunt etiam in pactio- ne vsuras quas deberet, Athenas reuerso Dionysodoro, reci- piendas Dionysodorus rediens ex AEgypto, Rhodum appul- sa naue illic merces exposuit, propterea (vt ipse quidem ait) quod nauis rupta & putris esset: vt autem Darius, quod audif- set, laxatam Athenis annonam. Nauem enim esse integram, & adhuc etiam nauigare ait. Creditores igitur accusant Dio- nysodorum violatae pactiois, quod pignus, hoc est, nauem non palam exhibuerit: & ab eo repetunt promissas vsuras inte- gras. Is vero recusat omnes reddere.

DEMOSTHENIS

CONTRA DIONYSODORVM

Dati damni actio, Hieronymo. Vvolffio interprete.

Beneuolen- tia captat- tio à perso- na iudici, & aduerfa- rii crimina- tione.



Ocius ego sum, Iudices, & particeps mutuo datae pecuniae. Vt inuenit autem nobis qui per mare negociari de- creuimus, & nostram pecuniam a- liis credimus, vt illud certo sciamus debitorem in rebus omnibus esse meliorem quam nos conditione. Is enim accepta pe- cunia manifesta & certa, in tabellula duobus terun- ciis empta, & libellulo admodum exiguo confessio- nem relinquit, qua se quæ equa sint, facturum testa- tur. Nos autem non pollicemur daturus: sed mutuan- ti statim damus pecuniam. Qua igitur eam re freti, quo confici pignore, amittimus? Vobis Iudices, & legibus vestris, quæ iubent, quæ alter alteri vltro pro- miserit, ea rata esse. Caterum mihi neque legum, neque syngraphæ vllius vlla videtur esse vtilitas, nisi is qui pecuniam accipit, vir omnino sit bonus: qui- que aut vos metuat, aut eum quicum contraxit, ve- reatur. Quorum neutrum est in Dionysodoro: qui eod venit audaciæ, vt, cum à nobis ad nauem ter mille drachmas, ea conditione sit mutuatus, vt nauem Athenas reduceret, cumque superioris an- ni æstate nostrum nobis reddendum fuisset: nauem Rhodum appulerit, atq; illic exoneratas merces cõtra & tabulas vediderit, & leges vestras: Rhodumq; rursus in Aegyptum miserit nauem, atq; inde Rhodum: no- bis vero qui Athenis ei pecuniam credidimus, ne nunc quidem vel pecuniam reddat, vel pignus exhibeat: sed

ησι δανείσασιν, & δέπω καὶ νῦν ἐπὶ τὰ χρέματα ὑποδίδωσιν, ἕτε το ἐνέχρον καθίστησιν εἰς τὸ ἐμφανές: ἀλλὰ δ

A λαβὴν ταυτηνὴν τὴν δίκην, ἐπιπράξων ἐμοί, διότι τὸ αἰδέσα- πον πρὸς πολλοῦ ποιῆμα, καὶ καλλὰ πάλιν εἰληχὴν ἐπέ- ραν ἀπ᾽ αὐτῶν ὑμῖν ἀναγνώσει τὰς μαρτυρίας.

Μαρτυρία.

Μὴ οὖν πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, ὡς ἀδρες δικασταί, πρὸς θεοὺς με τοῦτοῖς μηδὲν ἀδικούτω. οὐ γὰρ τῆς ζημίας τοσούτου μοι μέλει (καὶ τοὶ χαλεπὸν ὄν πασι τοῖς μικρὰν οὐσίαν ἔ- χουσι) ἀλλὰ ἐμβάλλουσιν ὅλως ἐν τῇ δήμῳ με ἐλαπίσ- τεσ, & συκοφαντῆντες, ὅτι εἰ ἀδικούμην μηδὲν, ἐπιμοι μὲν ἡμῶν ἐπιπέσειν τοῖς εἰδὸσιν ἴσοις καὶ κοινοῖς, ἐπιμοι δ' ὀμνύω τὸν νόμον ὄρκον. ταῦτα γὰρ ὡς ἄνθρωποι ἔπειρα παρέχουσι τοῖς αὐτοῖς ὑμῖν ὁμωμοκῶσι, καὶ μοι λάβε τὴν τε πρὸς ἡλίον, καὶ τὰς ὑπολόγους ἐπὶ μαρτυρίας.

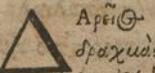
Προκλησις.

Μαρτυρία.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΔΙΟΝΥ-

σοδώρου βλάβης λόγου.

B



Ἀρεῖο καὶ παμφίλο Διονυσόδωρο δανείζοντι τριχίλιας δραχμάς, ὅτι τὸ πλοῦσαι αὐτὸν εἰς αἴγυπτον, κακεῖθεν αὐ- τὸς ἀδύνατος, καὶ λαμβάνουσι μὴ ὑποδίκην τὴν ναυῆ, διουα λογησῶν) ἢ καὶ τοκοῖς ὅσοις ὠφείλον ἀδύνατος, κατὰ δόξαν τῆ δι- νυσόδωρου κομισσάσθαι. Διονυσόδωρο δὲ ἀναπέσειν ἐν τῇ αἴγυπτῳ, τῇ ῥόδῳ πρὸς ἡμῶν ἐπὶ τὸν γόμον ἐξέειπετο, ὡς μὴ αὐτὸς φησὶ, εἰς τὸ ἐπ- γύσαι τὴν ναυῆ, καὶ εἶ) σαφρῶν, ὡς δὲ δαρείῳ λέγει, εἰς τὸ πηδῆσαι τὸν αἶτον ἀδύνατον δῶνον ὄντα. τὴν γὰρ ναυῆ σὺν ἀσπίχην φησὶ, καὶ πλεῖν ἐπὶ καὶ νῦν, οἱ μὲ οὐκ ἀνείσωτες κατὰ τὸν νόμον τῆ διονυσόδωρου, πρὸς βλάβην τὴν συγγραφήν. * διότι τὴν ὑποδίκην, τὴν τε τὴν ναυῆ οὐ παρέχον ἐμφανῆ καὶ ἀπ᾽ αὐτῶν αὐτῶν τῶν ἠμολογηθέντων τιμας τελεῖται, ὁ δὲ, καὶ πάλιν τὰς ὑπολόγους βούλεται.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΚΑΤΑ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ

βλάβης λόγος.

C



Κωνικός εἰμι τῷ δανείσματος, ὡς ἀδρες δικασταί. συμβάινει δὲ ἡμῖν τοῖς καὶ δα- λαταῖς τὴν ἐργασίαν πρὸς ἡμῶν, καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐργασίαν ἐπέσειν, ἐπεισὶ ἐμείνο μὴ σαφῶς εἰδέναι, ὅτι ὁ δανείζο- μῶρος ἐν παντὶ ἀποδέχει ἡμῶν. λαβῶν γὰρ ἀργύρεον φανε- ρὸν καὶ ὁμολογησῶν μῶρον ἐν γραμματεῖῳ δυοῖν χαλκῶν ἰωνημῶν, καὶ βιβλιδίῳ μικρῷ πάνυ, τὴν ὁμολογησῶν κα- τατέλοιστε τὴν ποιῆσεν τὰ δίκημα. ἡμεῖς δὲ ἐφαμὲν δα- σεῖν ἀλλὰ διδύς τῶ δανείζομῶν διδύμῳ τὸ ἀργύρεον. τῶ οὐκ ποτε πρὸς ὄντες, καὶ τὴ λαβόντες τὸ βέβαιον, πρὸς ἐμῶν, ὑμῖν, ὡς ἀδρες δικασταί, καὶ τοῖς νόμοις τοῖς ὁ- μετέροις, οἱ κελεύουσιν ὅσα, αὐτὸς ἐκῶν ἕτερος ἕτερον ὁμο- λογήσει, ταῦτα κύρια εἶ). ἀλλὰ μοι δοκεῖ ἕτε τῶ νόμων, οὔτε συγγραφήσιν οὐδεμίαν ὄφελος εἶ) οὐδὲν, αὐτὸ λαμβά- νον τὰ χρέματα μὴ πάνυ δίκημος ἢ τὸν τέρπον καὶ δυοῖν δάτερον, ἢ ὑμῶν δεδιδῶς, ἢ τὸν συμβαλόντα ἀιχμῶ- μῶρος, ὃν οὐδέτερον πρὸς εἰσι Διονυσόδωρο πούτω. ἀλλὰ εἰς τοσούτον ἡκεῖ τόλμης, ὡς δὲ δανείσασμῶρος παρὴν ἡμῶν, ὅτι τῇ νηὶ ἑξαχίλιας δραχμάς, ἐφ' ὃν τὴν ναυῆ κατα- πλεῖν ἀδύνατος, καὶ δεῖν ἡμῶν ἐν τῇ πέρουσι ὡρα κεικο- μίωδ, τὰ χρέματα τὴ μὴ ναυῆ εἰς ῥόδον κατακόμισε, καὶ τὸ γόμον ἐμείσε ἐξελόμενος, ἀπέδδοτο πρὸς τὴν συγγραφήν καὶ τοῖς νόμοις τοῖς ὁμετέροις. ἐμὲ γὰρ ῥόδοσ πάλιν ἀπέσειν λετὴ ναυῆ ὡς αἴγυπτον, κακεῖθεν εἰς ῥόδον ὑμῖν ἢ τοῖς ἀδ- ρεσιν ἐπέσειν, ὡς ἀδρες δικασταί, καὶ μοι λάβε τὴν τε πρὸς ἡλίον, καὶ τὰς ὑπολόγους ἐπὶ μαρτυρίας.

ret, eaque conditione pecuniam credidissimus: ab eo in suspicionem adductos apud eos, qui nos criminari vellent, & dicere, nos quoque fuisse socios frumenti Rhodum vecti: grauiter ferentes, quod nauem in nostrum mercatum, vt pacti essent, non perduxissent. Cum autem de syngrapha & de iure disputando nihil proficeremus: saltem mutuum & vsuras, ab initio promissas, reddi nobis postulauimus. Ille autem ita insolenter nobiscum egit, vt vsuras in syngrapha scriptas se daturum negaret. Si autem vultis, inquit, accipere partem emensae nauigationis, dabo vobis vsuras Rhodum vsque, plures non dabo. Sic ipse sibi leges fanciebat: non in syngrapha per scriptis conditionibus parebat. Vt vero nos nihil istorum concessuros diximus, reputantes, si id faceremus, visum iri & nos Rhodum vexisse frumentum: magis etiam instabat iste, multisque testibus adhibitis, accedebat, se paratum esse dicens ad reddendam & sortem, & vsuras Rhodum vsque: non quod in animo haberet quicquam reddere: sed quod existimabat, nos pecuniam non accepturos, ad vitandam suspicionem. idque res ipsa declarauit. Postquam enim, Athenienses, vestrorum ciuium quidam, qui forte fortuna interuenerant, nobis suadebant, vt quod daretur acciperemus, de controuersis in iudicium veniremus, vsuras autem Rhodias non admitteremus, donec iudicium fieret: nos illa concedebamus, non ignari, Iudices, quid ex syngrapha nobis deberetur: sed existimantes, damni aliquid faciendum, & concedendum esse ne lites sequi videremur. Sed iste, vt nos ad rem accedere vidit: Tollite igitur, inquit, syngrapham: nos, nihil minus facturos, respondemus: sed quod ad nummos attineret, quod redderet, antiquatos coram mensario syngrapham. vniuersam autem non antiquatos, antequam de controuersis disceptatum esset. quo enim iure, quo controuersiae firmitate niteremur, siue ad arbitrum siue ad iudicem ventum esset, syngrapha sublata, in qua fundamenta nostris iuris sita essent? Hæc nobis dicentibus Athenienses, & à Dionysodoro petentibus ne syngrapham commoueret, nec irritam faceret, quam & ipsi ratam habuissent, & confirmassent: sed tantam pecunie quantum ipse obtulisset, redderet: de controuersis autem paratos esse nos, siue vni, siue pluribus ipse vellet in mercatu iudicium permittere: recusauit Dionysodorus omnia, & cum syngrapham totam non aboleremus, vt ipse madabat: secundum iam annum nostra habet, & pecuniis vitur: & quod est omnium grauissimum, iudices, ipse ab aliis nauales vsuras exigit de nostra pecunia, quam non Athenis mutuauit, nec Athenas, sed Rhodum & in Aegyptum. Nobis vero qui in vestrum mercatum mutuauimus, nihil aequi præstandum censet. Hæc vt à me verè dici constet: recitabimus vobis prouocationem, qua hæc ab eo postulauimus.

PROVOCATIO.

Ad hæc modum, iudices, cum Dionysodorum sæpe prouocasset, & per complures dies prouocatione proposuisset: simplices nos penitus ait esse homines, si putaremus vsque ad eum se inconsideratum esse, vt ad arbitrum ire: cum in aperto esset, se condemnatum iri ad soluendam pecuniam: cum sibi nummos ferenti, venire in iudicium liceret. Deinde si vos deludere posset abiturum cum aliena pecunia: sin minus, tum de-

Πρόκλησις.

Ταῦτα τοίνυν, ὡς ἄνδρες δικασταί, προσηλαισμαμένων ἡμῶν Διονυσόδωρον

τοῦτον πολλὰς, καὶ ὅτι πολλὰς ἡμέρας ἐπιπέσειον τὴν προσηλαισμένην οὐκ ἔφη παντελῶς εἶναι ἡμᾶς, εἰ ὑπολαμβάνομεν αὐτὸ ἔτι παντελῶς ἀλογίστως ἔχειν, ὡς ὅτι δικαστὴν καθίξεν, προσηλαισμένης ὅτι καθιξάσεται αὐτὸν ἀποπέσει τὰ χρηματὰ ἔξω αὐτῶν ὅτι τὸ δικαστήριον ἡμεῖς φέροντα τὰ ἄγχιον. εἶτα ἐὰν μὲν δὴ ὑμῶν ἀποσηλαισμασθῶν

Α πος ἡ ναὶς μὲν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ δούρειο, ἀλλ' ἢ εἰς ἀθλίαν, καὶ ὅτι ὅτι ταύταις τὸ ὁμολογίας δανείσωντων τὸ ἀγχιον, ἡμᾶς μὲν ἐν ὑποψίᾳ καταλείποντες τοῖς ἐκλογίμοις αὐτῶν, καὶ λέγειν ὡς ἀρα καὶ ἡμῶν κεκαυονήκαμεν τὴν σιτηγίαν τὴν εἰς τὸ ῥόδον, αὐτοὶ δὲ ἐδὲν μᾶλλον τὴν ναυὴν καὶ σιτακομίζοντες εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον εἰς ὁσονεργάφαντο. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἐπεραίνοντες ὑπὸ τῆς συγγραφῆς, καὶ τῆς δικαίων ἀγαθῶν ἀλλὰ τὸ γε δάνειον, καὶ τοῖς τόκοις ἡξιοῦμεν ἀπολαβεῖν τοῖς ἔξω ἀγχιῶν ὁμολογηθέντων ἔξω ἔξω ἢ οὕτως ὑβριστικῶς ἐχρησάτο ἡμῶν, ὡς τοῖς μὲν τόκοις, τοῖς ἐν τῇ συγγραφῇ γεγραμμένοις, οὐκ ἔφη, δώσω εἰ βούλει, ἔφη, κομίζεσθαι τὸ μέρος μέγιστον τῆς πλοῦ τῆς πεπλοσμοῦ, δώσω ὑμῶν φησὶ τοῖς εἰς ῥόδον τόκοις, πλείους δὲ οὐκ αὐ δόσω, αὐτὸς αὐτὸν νομίζων, καὶ οὐχὶ τοῖς ὅτι τῆς συγγραφῆς δικαίως πεπλοσμοῦ, ὡς δὲ ἡμῶν οὐκ αὐ ἐφάμεν συγχωρήσασθαι οὐδὲν τέτων, λογίζομενοι, ὅτι ὅποτε τὰ τοῦ ἀγχιῶν ὁμολογηθέντων καὶ αὐτοὶ εἰς ῥόδον σιταπηγίαν ἐπὶ μᾶλλον ἐπέτενον εἶναι καὶ μαρτυρίας πολλοὺς ἀδραβίων, προσηλαισμασθῶν, φάσκοντες εἶναι ἀποδοῦναι τὸ δάνειον καὶ τὰς τόκοις, τοῖς εἰς ῥόδον οὐδὲν μᾶλλον, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι, ἀλλ' ἡμᾶς ὑπολαμβάνων οὐκ αὐ ἐδέλησθαι ἀπολαβεῖν τὸ ἀγχιον, ἀλλὰ τὰς ὑποψίας αἰτίας ἐδήλωσε δ' αὐτὸ τὸ ἔργον. ἐπεὶ δὲ καὶ ὡς ἄνδρες ἀθλίωτοι, τῆς ὑμέτεροι πολλοὶ τῶν πλείων ἀδραβίων ἀπὸ ταῦτο ματῶν, σιωπικουλοῦσθαι ἡμῶν τὸ μὲν διδραβίων λαμβάνειν, καὶ τῆς ἀπληροῦσθαι κρινέσθαι, τοῖς δὲ εἰς ῥόδον τόκοις καὶ ἀποδοῦναι, ὡς ἀνὴρ κρινέσθαι ἡμῶν μὲν ταῦτα συγχωρήσασθαι, οὐκ ἀγχιῶν, ὡς ἄνδρες δικασταί, τὸ ἐκ τῆς συγγραφῆς δικαίον, ἀλλ' ἡξιοῦμεν δὲ ἐλαττοῦσθαι καὶ συγχωρεῖν, ὡς μὴ δοκεῖν φιλοδοκίᾳ εἶναι. εἶτα δ' ὡς εἶρα ἡμῶν ὁμοσε πορείομενοι, ἀναρῆσθαι, ῥησι, τοῖσι τὸ συγγραφῶν ἡμῶν ἀναρῆσθαι οὐδὲν γε μᾶλλον, ἢ ὅποιον ἀλλὰ εἶναι τὸ ἔργον, ὡς ἀπὸ δῶς, ὁμολογησόμενοι ἐπιπέσειον τὰ ἔξω αὐτοῦ ἀκυρον ποιῆναι τὸ συγγραφῶν, τὸ μὲν τὸ σιωπικουλοῦσθαι ἀναρῆσθαι, ὡς ἀπὸ τῆς ἀπληροῦσθαι κρινέσθαι, τὸ ἔξω αὐτοῦ ἔχοντες δικαίον, ἢ τὸ ἔργον, ἀπὸ δῶς ἡμῶν, εἰ τε παρὸς δικαστῆν, εἰ τε εἰς δικαστήριον δὴ καθίξεν, ἀποδοῦναι τὴν συγγραφῶν, ἐν τῇ τῆς δικαίων καθίξεναι ἔξω αὐτοῦ ταῦτα ἢ ἡμῶν λεγόντων, ὡς ἄνδρες δικασταί, καὶ ἡξιοῦμεν Διονυσόδωρον τοῦτον τὸ μὲν συγγραφῶν καὶ κρινέσθαι, μὲν δὲ ἀκυρον ποιῆναι, τὸ ὁμολογηθέντων ἔξω αὐτοῦ τούτων κυρία εἶναι, τῆς ἢ χρηματῶν ὅσα μὲν αὐτοῖς ὁμολογηθέντων ἀποδοῦναι ἡμῶν, καὶ τῆς ἀπληροῦσθαι ὡς εἰσίουσθαι κρινέσθαι, εἰ τε βαλοῖ. το εἶναι, εἰ τε καὶ πλείους τῆς ἐκ τῆς ἐμπόριον οὐκ ἔφη προσηλαισμασθῶν τούτων οὐδὲν ἀλλ' ὅτι τὴν συγγραφῶν ὅλως οὐκ ἀναρῆσθαι, ἀπολαβεῖν ὅτις ἀπὸ ἐπέσειον, ἔχει δ' ἄλλοτερον ἔτος τὰ ἡμέτερον, καὶ χρηματῶν τῶν χρημασίων, ὅτι πάντων ἐστὶ δ' ἐνότατον, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὅτι αὐτοῖς μὲν εἶτα παρ' ἐτέρον εἰσπεσῆται ναυπηκοῖς τόκοις ἀπὸ τῆς ὑμέτερον χρηματῶν ἐκ ἀθλίῃσι δανείσασθαι, εἰς ἀθλίαν, ἀλλ' εἰς ῥόδον, καὶ ἀγχιον. ἡμῶν δὲ τοῖς δανείσασθαι εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον, οὐκ αὐτῶν εἶναι τῆς δικαίων ἐδὲν ποιῆναι, ὅτι ἢ ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσει ὑμῶν τὴν προσηλαισμένην, ὡς ὑποψίας ἀπὸ τούτων ἀπὸ προσηλαισμασθῶν

σαδὲ ἀπέναντι τὰ πολλὰ ἔχοντα· οἱ δὲ μὴ, τινικαὶ ὑπὸ κα-
 παθεινὰ τὰ χρέματα, ὡς ἀθεσπῆς οὐ τὰ δικασίᾳ πισυ-
 ῶν, ἀλλὰ διαπειραὶ ὑμῶν λαμβάνειν βελόνημος. τὰ μὲν
 πῆλυ περὶ ἀμύμα διονυσόδωρῳ ἀπικράτε, ὡς ἀδρες δι-
 κασαί, οἱ μὲν δὲ ὑμῶν ἀκούσας θυμαζέειν τὸ τολμᾶν αὐ-
 τῶν παλαιῶν, ποτε πῆλυ εἰσελήλυθε δ' ὄρι; πῶς γὰρ
 οὐ βολιμῶν, εἰ πῆλυ ἀθεσπῆς δαισιόμορος χρέματα ἐκτὸς
 ἐμπόρου τῆς ἀθλιωαίων τὸ συλβαφίω διαβρῆδ' ἢ λυραφά-
 μῶν, ἐφ' ὃν τε κατὰ πλεῖν τὴν ναυὶ εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπο-
 ρεῖν, εἰ μὴ, ὅποτινεν διπλάσια τὰ χρέματα, μήτε τὴν
 ναυὶ κατὰ κέρμικεν εἰς τὴν πειραιᾶ, μήτε τὰ χρέματα ὅπο-
 τῆσσι τοῖς δανείστοι τὸν τε σίτον ὄξε λέμμος * ἐν ῥόδῳ
 ἀπέδο καὶ ταύτῃ διαπειραγῶν, οὐ γὰρ ἦν τὸν τολμᾶ
 βλέπειν εἰς τὰ ὑμέτερα, ὡς ὁσῶπα, ἀ δὴ λέγῃ ὡς ταύ-
 τῃ ἀκούσασθαι φησὶ γὰρ τὴν ναυὶ πλεῖσαν ὄξε ἀγρῶν ῥαγῆ-
 ναί, καὶ ὄξε ταύτ' ἀνακινῶν ἀθλιωαίων ὡς ὁσῶπα, καὶ
 ἐκεῖ ὄξε λέμμος τὸ σίτον καὶ τούτῃ τεκμηρίον λέγῃ, ὡς ἀρ' ἐν
 ῥόδῳ μισθώσασθαι πλοῖα, ἃ δὲ ὑρ' ὁποσείλει τὸ χρέμα-
 τῶν ἑνῶν, ἐν μὲν τῶν ῥόδῳ αὐτῶν μέγας τὸ ὁπολογίαι, δὲ ὑπε-
 ρὸ δ' ἐκείνο φησὶ γὰρ ἐτέροις πῆλυ δανείστας συλβαφῶν καὶ
 ναὶ αὐτῶν τῶν τόκων τοῖς εἰς ῥόδον δεινὸν ἔν, εἰ ἡμεῖς μὴ συλ-
 βαφῶν ταυτὰ ἐκείνοισι, ἔτιον ὡς τούτοις, τὸ συλβα-
 φίω κελύειν φησὶν αὐτῶν σὺ δ' αἰσῆς τὴν νεῖς ὁποδοῦναι τὰ
 χρέματα, τὴν ναυὶ ἢ σὺ δ' αἰσῆς εἰς τὴν πειραιᾶ, ὡς ἕκαστον
 διήκουσαν ἀκούσασθαι, ὡς ἀδρες δικασαί, ἀ λέμμος δικασίαι.
 ὡς ὁσῶπα μὲν τὸ ῥαγῆνα τὴν ναυὶ ὅταν λέγῃ, πῆλυ οἱ μὲν φα-
 νεσθ' ἔτι ὅτι ἡ δὲ J, εἰ γὰρ τὸ σὺ δ' αἰσῆς παθεῖν τῆ νηὶ, οὐτ'
 αὐ εἰς τὴν ῥόδον ἐσθ' ἔτι, αὐτῶν ὑπερὸν πλοῖον, ἢ νῦν δὲ
 φησὶ εἰς τὴν ῥόδον σὺ δ' αἰσῆς, καὶ πάλιν ἐκεῖθεν ὡς ὁσῶπα
 λείπειν εἰς ἀγρῶν καὶ ἐπὶ καὶ νῦν πλεῖσαν παντὸς ὄξε, πῆλυ
 ἐκ εἰς ἀθλιωαίων, καὶ τοῖς οὐκ ἀποπον, ὅταν μὲν εἰς τὸ ἀθ-
 ναίων ἐμπόρου δεισῆ κατὰ γὰρ, τὴν ναυὶ ῥαγῆνα φάσιν.
 ὅταν δ' εἰς ῥόδον τὸ σίτον ὄξε λέμμος, τινικαὶ ὑπὸ τὸν πλοῖον
 ἔσαν φανείδῃ τὴν αὐτὴν ναυὶ, ὄξε τὸ οὐκ φησὶν ἐμισθώσα-
 μῶν ἔτερον πλοῖα, καὶ μετὰ ἐξελόμην τὸ ῥόμον, καὶ δὲ ὑρ' ὁ-
 πῆλυ ὄξε, ὡς ἀδρες ἀθλιωαίων, καὶ τῆς ἀπάντων ἀγρῶν
 οὐδ' ὄξε, ἢ καὶ κελύειν, ἢ ὁ κοινὸς αὐτῶν, ἀλλ' οἱ ὄπεβάται
 τὰ ἐμῶν χρέματα ἀπέσπελλον οἱ μὲν δὲ ὑρ' ὁ ἔτεροις
 πλοῖοις ὄξε ἀθλιωαίων, ἐπεὶ δὲ ὡς ὁσῶπα ἔτοι τὸ πλεῖν,
 ὡς μὲν τοῖς αὐτοῖς ἦσαν κύριοι, αὐτοῖς γὰρ ταύτ' ἀπέσπελλον
 πάντῃ δὲ ὑρ' ὁ, ἀλλ' ἐκεῖ ῥαγῆναί, ἢ τῶν αἰ ἐπιτέταν-
 το, ἔτι τὸ δὴ ποτε μισθώμενοι ἔτερον πλοῖα, ὡς φατ', ἔχ' ὄ-
 πατῆ τὸ ῥόμον τὴν νεῖς κατὰ ἐπέδωκε, ἀλλὰ τὸ σίτον αὐτῶν ἐπὶ τῆ
 ῥόδῳ κατὰ ἐπέδωκε, ὡς ἀδρες δικασαί, τὸν μὲν σὺ δ' αἰ-
 σῆς αὐτοῖς ἐκεῖσε πλεῖν (τὰς γὰρ πῆλυ ἐκείθεν ἀει-
 κείαι ἦσαν) τὰ δ' ἀλλὰ ἀγρῶν ὡς ἡμῶν ἀπέσπελλον,
 ὡς ὁσῶπα κελύειν ἢ ληζόν, ὡς τὸ μισθώσασθαι τὸ πλοῖον ὅταν
 λέγῃ, καὶ τὸ ῥαγῆνα τὴν ναυὶ τεκμηρίον λέγῃ, ἀλλὰ τὸ συ-
 βαφῶν ὑμῶν, ὡς μὲν ἐν τούτων ἰκανά μοι τὰ ἐρημῶν.
 ὡς ὁσῶπα τὸ δανῆσῶν, οἱ φασι συλβαφῶν λαβεῖν παρ'
 αὐτῶν εἰς ῥόδον τόκους, ἔτι μὲν ἔτι ὡς ἡμῶν τῶν το. εἰ
 γὰρ πῆλυ ἀφῆκε τὸ αὐτῶν, ἔτι ἀδικεῖται ὁ πειθεῖς, ἢ ὁ
 πῆλυ, ἀλλ' ἡμεῖς ἔτι ἀφῆκα μὲν σοι ἔτι, ἔτι συλβαφῶν
 καὶ τῶν πλεῖν τῶν εἰς ῥόδον, ἔτι ἔτι ἡμῶν κελύειν οὐ-
 δὲ τῆς συλβαφῶν, αὐτῆ γὰρ τὴν λέγῃ, καὶ πῆλυ ὡς ὁσῶπα τὸν
 πλοῖον ποιεῖ ὄξε, ἀθλιωαίων εἰς ἀγρῶν, ἃ ὄξε ἀγρῶν εἰς
 ἀθλιωαίων, εἰ μὴ, ὅποτινεν κελύει διπλάσια τὰ χρέματα, ταύτ' εἰ μὲν πεποιθῆς, ἔδεν ἀδ' αὐτοῖς εἰ μὴ πεποι-
 θῆς, κατὰ κέρμικεν τὴν ναυὶ ἀθλιωαίων, ὡς ὁσῶπα σε ζημιούσασθαι τῶν ἐπιπῆλυ τῶν ἐκ τῆς συλβαφῶν, τῶν το
 γὰρ τὸ δικασίον οὐκ ἄλλος οὐδεὶς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῶν ὡς ὁσῶπα, δειξόν οὐκ τοῖς δικασαίς δυοῖν δῆτερον ἢ τὴν
 συλβαφῶν, ὡς οὐκ ἔστι ὑμῶν κυρία, ἢ ὡς οὐκ εἰ δικασίον πάντα τὰ καὶ ταύτῃ ὡς ὁσῶπα, εἰ δὲ πῆλυ ἀφῆκασι τῶν σοι

A mum soluturum: vt homo non iure fretus, sed vestri
 periculū facturus. Quæ igitur à Dionysodoro facta
 sunt, audiuitis. Iudices: quæ dum auditis, iam dudū
 vos mirari arbitror hominis audaciam: quæve re fre-
 tus, huc sit ingressus, cogitate. Non enim audacia est
 si quis ex mercatu Atheniensium pecuniam mutua-
 tus, in syngrapham apertis verbis inscripsit, se nauē
 in vestrum mercatum redacturum: quod nisi fecerit
 duplum soluturum: eum, cum nauem nec in Piræo
 appulerit, neque pecuniam creditoribus restituerit,
 & frumentum Rhodi exoneratum vendiderit: his ta-
 men facinoribus audere vestros vultus atque ora in-
 tueri? Quid autē ad hæc respōdeat, quæso audite. Na-
 uem ex Aegypto redeuntem ruptam esse dicit: eaq;
 se de causa coactū Rhodum appellere, atque ibi fru-
 mentum exonerare. Eius rei argumentū illud esse di-
 cit, quod Rhodi nauigia conduxerit, & mercium par-
 tē huc miserit. Hæc defensionis illius vna pars est. Al-
 tera illa ait, cæteros creditores concessisse sibi vsu-
 ras Rhodū vsq; iniquū igitur fore, si nos eadem que
 illi, cōcedere nolimus. Tertia iubere syngraphā, cō-
 seruata nauē, reddi pecuniā: nauē autē in Piræū per-
 duci nō potuisse. Vos igitur, Iudices, nostras cōtra ho-
 rū singula rationes audite. Primum q̄ ruptā esse nauē
 dicit, liquere omnib; arbitror, eū mēturī. Nā si id
 nauī accidisset: ne Rhodū quidē incolumis peruenif-
 set, neque postea nauigationi fuisset idonea. Nunc
 eā Rhodū peruenisse cōstat, & rursus inde missā in
 Ægyptū: & nūc etiā quomōis nauigare, præterquā Athe-
 nas. Nōne vero absurdū est, cū in Atheniensiū mer-
 catum perducēca - sit nauis, dicere, fractam esse: quā
 a t Rhodū frumētū exonerādū, eādē nauē in nauiga-
 tionē exillere opportunā? Cur igitur, inquit, alia nau-
 igia cōduxit, & merces trās latas huc misit? quod, A-
 theniēses, nec ipse, nec eius socius, merces omnes in
 sua potestate habeat: sed vectores suas res in aliis na-
 uigiis necessariō nimirū huc mittebat, cū illi nauī-
 gationē interrūperent. Quarum autē rei ἢ illi erant
 domini, eas verò non omnes huc miserunt: sed eas
 demum elegerunt, quarum precia creuerant. Alio-
 qui, cū alias, vt dicitis, naues conduceretis: cur non
 omnes merces in eas transtulistis: sed frumentum
 Rhodi reliquistis? quoniam, Iudices, eis expediebat
 illud ibi dittrahere. Precia enim hic laxata esse au-
 dierāt: cæteras verò sarcinas huc miserunt, vnde lu-
 crum sperabāt. Cū igitur de conductione nauium
 loqueris, nullam ruptæ nauis, sed vestri compendij
 nonnullum argumentum affers. Ac de his quidem
 hæc dixisse sufficiat. Quod autem creditores assen-
 sisse dicit, se vsuras Rhodias accepturos: id nihil ad
 nos. Si quis enim de suo vobis condonauit aliquid:
 nulla fit iniuria vel condonanti, vel accipienti. Sed
 nos neque tibi quicquam condonauimus, neque cō-
 sensimus in Rhodiam nauigationem, neque quic-
 quam plus apud nos valet quàm syngrapha. Ea
 verò quid ait? aut quōd nauigationem suscipi iu-
 bet? Athenis in Ægyptum, & ex Ægypto Athe-
 nas. Quod nisi fiat, duplum solui iubet. Hæc si feci-
 sti, nullam iniuriam facis. Si non fecisti, neque nauē
 Athenas reduxisti: ea te pœna mulctari decet, quæ
 in syngrapha continetur. Id enim ius non quisquā
 alius, sed tute tibi descripsisti. Alterutrum igitur
 ostende iudicibus: aut vos syngrapham ratam non
 habere: aut non esse æquum, vt ex eius præscriptō-
 geras omnia. Quod si qui tibi aliquid remiserunt,

Refutatio
 defensionis
 nū Diony-
 sodori: ac
 I. Nauem
 non fuisse
 ruptam.

II. Nōquid
 alij priuati
 emolumentū
 causa fe-
 cerint: sed
 quid sit
 syngrapha
 iubeat. spe
 standum.

κατέπλευσεν εἰς τὸ συγκείμενον ἐμπόριον. Διονυσόδωρος δ' ἔφησιν ἀδικεῖν δι' αὐτὸ τὸ εἶναι δὲν ὑποδοῦναι πάντας τοὺς τόκους, ἐπειδὴ ἡ ναὺς οὐ κατέπλευσεν εἰς τὴν πειραιᾶν ἢ τὴν συγγραφὴν, πῶς λέγεται; εἰ μὴ τὸ εἶναι αὐτὴν ἀπὸ λέξης ὡς Διονυσόδωρος ἀλλ' εἰ μὴ δὲν ὑποδιδῶς τὸ δάνειον καὶ τοὺς τόκους, ἢ μὴ ὡς ἄλλοις τὰ ὑποκείμενα, ἐμφανῆ ἢ ἀνέπαφα, ἢ ἀλλοῦ πῶς τὴν συγγραφὴν ποιῆς, ὑποτίθειν κελύθει σε διπλάσια τὰ χρέηματα, καὶ μοι λέγε αὐτὸ τέτοιο τῆς συγγραφῆς.

Συγγραφῆ.
Εἰ μὴ ὡς ἄλλοις ἐμφανῆ τὰ ὑποκείμενα, καὶ ἀνέπαφα, ἢ ποιήσωσί τι πῶς τὴν συγγραφὴν, ὑποδιδῶσαν διπλάσια τὰ χρέηματα. ἐσὶν οὖν ὅπου παρέχοντες ἐμφανῆ τὴν ναυὶ, ἀφ' οὗ τὰ χρέηματα ἔλαβες παρ' ἡμῶν, ὁμολοῶν ὅτι αὐτὸς ἢ καταπέπλευσας εἰς ἐκείνου τὸ ἔξοτον εἰς τὸ ἀθλιωτικὸν ἐμπόριον τὴν συγγραφὴν διαρρήδην λεγούσης εἰς τὴν πειραιᾶν κατὰ τὴν ναυὶ, καὶ ἐμφανῆ παρέχοντες δανείσασιν; καὶ γὰρ τέτοιο, ὡς ἀνδρες ἀθλιωτικοί, δεῖ σαυτοὺς τὸ ὑποβόλῳ ἐρράγη ἢ ναὺς, ὡς φησὶν ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τέτοιο εἰς ῥόδον κατήγαγον αὐτὴν; οὐκοῦν τὸ μὴ τέτοιο ἐπεσκύδαται, καὶ πλοῖμος ἐχρήσθη. εἰ μὴ οὖν ὡς βέλπεις, εἰς μὲν τὸ αἴγυπτον ἢ τὰ ἄλλα ἐμπόρια ἀπέστειλλες αὐτὴν, ἀθῆνας δὲ οὐκ ἀπέσταλκας οὐδέπω καὶ νῦν πρὸς ἡμᾶς τοὺς δανείστας, οἷς ἡ συγγραφὴ κελύθει σε ἀνέπαρον καὶ ἐμφανῆ τὴν ναυὶ παρέχον; καὶ ταῦτ' ἀξιούμεν ἡμῶν, καὶ προσομιλοῦμεν σε πολλάκις; ἀλλ' ἔτι καὶ ἀνδρείος εἶ, μᾶλλον δ' αἰαίχμητος, ὥστε ἐν τῆς συγγραφῆς ὀφείλων ἡμῖν διπλάσια τὰ χρέηματα, οὐκ οἶε δὲν οὐδέ τοὺς τόκους, τοὺς γνομένους ὑποδοῦναι; ἀλλὰ τοὺς εἰς ῥόδον προσεπέμψας ὑποβόλῳ, ὡς περὶ τὸν πρὸς τὰ γράμματα τὴν συγγραφῆς δέον κυριώτερον γημέδαται, καὶ τοῖμας λέγειν, ἐκ ἐσώθη ἡ ναὺς εἰς τὴν πειραιᾶν, ἐφ' ᾧ τε καὶ πλεῖν ἀθλιωτικῆς, εἰς ῥόδον κατήγαγον τὴν ναυὶ, ὅτι εἰ ἐκόντες καὶ ἐκ εἰς ἀνάγκης ταῦτ' ἔπραξαν, δὴλον ἐκ πολλῶν, εἰ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀκούσιον τὸ συμβῆαι ἐγγύς, καὶ ἡ ναὺς ἐρράγη τὸ μὴ τὸ ἐπειδὴ ἐπεσκύδασαν τὴν ναυὶ, οὐκ αὖ εἰς ἔπραξεν ἡμῶν ἐμπόρια ἐμίδουμι αὐτῆν, ἀλλ' ὡς ἡμᾶς ἀπέστειλον ἐπανορθούμενοι τὸ ἀκούσιον σύμπωμα. νῦν δὲ οὐχ ὅπως ἐπλωροῦσάντο, ἀλλὰ πρὸς τοὺς εἰς ἀρχῆς ἀδικήματα πολλὰ μείζω προσεξήμαρτήκασι καὶ ὡς περὶ καταγέλωπι ἀπιδικνύτες εἰσεληλύθασι, ὡς ἐπ' αὐτοῖς ἐσόμενον, εἰ καὶ κατὰ ἡμετέραν ἀπόδοσιν, ὡς ἐπὶ τῆς τῶν τόκων ὑμῶν εἶναι, ὡς ἀνδρες ἀθλιωτικοί, μὴ ὅπως ἐπέτετε τέτοις ἔπραξον, μὴ ὅπως εἰς ἀρχῆς ὁρμήν αὐτοῖς εἴατε, ὡς, ἀπὸ κατὰ ὁρμῆς, τὰ ἀλλότρια ἐξοίλας; εἰ μὴ δύνανται ἀπατήσαι ὑμᾶς αὐτὰ τὰ ὀφειλόμενα ὑποδιδόντας; ἀλλὰ τοὺς ὀφειλόμενοις ζημιώτε τοὺς ἐκ τῆς συγγραφῆς, καὶ γὰρ αὐτὸν εἴη αὐτοῖς μὲν τέτοις διπλάσιαν καὶ εἰ αὐτὸ τὴν ἡμετέραν ἀπόδοσιν, εἰ μὴ πῶς βαίνωσι τῶν ἐν τῆς συγγραφῆς, ὑμᾶς δὲ ἡπιωτέρας ἔχον πρὸς αὐτοὺς, ἢ ταῦτ' ἐχ' ἡπίον ἡμῶν σκευασμάτων. τὰ μὲν ἔν περὶ τῶν πρὸς τὰ γράμματα δανείστας, ὡς καὶ ὑμῶν μόνον. εἰ δανείσασιν Διονυσόδωρον τούτω καὶ τὰ κοινὰ αὐτῶν ἑξήκιδας δραχμὰς ἀθλιωτικῶν εἰς αἴγυπτον, καὶ εἰς αἴγυπτον ἀθλιωτικῶν οὐκ ἀπειλήφασιν τὰ χρέηματα, οὐδέ τοὺς τόκους, ἀλλ' ἔχουσι τὰ ἡμέτερα, καὶ χροῦνται δεύτερον ἔτος, οὐ κατανακομήκασι τὴν ναυὶ εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον, οὐδέπω καὶ νῦν, οὐδὲ ἡμῖν παρέχοντες ἐμφανῆ ἢ δὲ συγγραφῆ

A constitutum mercatum non appulerit. Dionysodorus autem se peccare negat, propter hoc ipsum. Neque enim reddendas esse usuras omnes, cum navis in Piræum non appulerit. Quid autem syngrapha dicitur non, ita me amet Iupiter, eadem quæ tu Dionysodore: sed nisi reddideris fortem & usuras, aut si quid aliud contra syngrapham commiseris: duplâ solvere pecuniam te iubet. Age hoc ipsum mihi syngraphæ caput recita.

SYNGRAPHÆ.

Nisi autem manifesta exhibuerint pignora, & libera, aut si quid contra syngrapham commiserint, pecuniam duplam reddunt. Est ne ubi navem nobis manifestam exhibueris, ex quo pecuniam à nobis accepisti? cum ipse confitearis, eam esse incolumem? an ex eo tempore in Atheniensium mercatum appulisti, cum syngrapha perspicuis verbis dicat navem esse in Piræum perducendam, & manifestò exhibendam creditoribus? Nam & hoc spectate Athenienses, quàm sit mirificum. Rupta est navis, ut ille ait proptereaque Rhodum eam navem deduxit: Proinde post refarta est, & ad navigationem reparata. Cur igitur eâ, ô vir optime, in Aegyptum, ceterò que mercatus mittebas: Athenas autem nondum misisti, ne nunc quidem, ad nos creditores, quibus eam syngrapha te iubet manifestam & liberâ exhibere? præsertim nobis id petentibus, & à te sæpe postulanti- bus? Sed tu ita fortis es, vel potius impudens, ut cum è syngrapha pecuniam nobis duplam debeas, nec legitimas usuras reddèdas existimes: Rhodias nos recipere iubeas, perinde ac si mandati tui maior quàm syngraphæ sit autoritas: ac dicere audeas, navem in Piræum non perductam esse incolumem, quod ob factum iurè perimeris à iudicibus. Per quem .n. stetit, quò minus navis in Piræum incolumis perduceretur? nū per nos, qui apertè mutuavimus in Aegyptum & Athenas? an verò per istum eiusq; socium? qui his conditionibus mutuati ut Athenas redirent, Rhodum navem appulerunt? idque fecisse eos de industria, nulla necessitate cõpulsos, multis signis colligitur. Nam si casus ille reuera fuit fortuitus, & navis rupta fuit: post, cum eam instaurassent, non utiq; in alio mercatus elocassent, sed ad nos misissent, ad corrigendum euentum non voluntarium. Nunc tantū abest ut casum illum correxerint, ut ad primas iniurias delicta longè grauiora adiecerint, & tanquam per derisū contra nos in iudiciū venerint: quasi in ipsorum potestate futurū sit, si eos damnaueritis, fortem dūtataxat reddere & usuras. Vos igitur, Athenienses, ne istam eis licentiam detis: neque permittatis, ut duabus velut ancoris nitantur: ut, si vicerint, pecuniâ alienam detineant: in vos decipere nõ possint, eaduntaxat reddant, quæ debet: sed multas eis irrogate, quæ syngrapha continentur. Nam cum ipsi duplâ sibi multam dixerint, si quid in syngrapha perscriptum violarint: iniquum fuerit, vos in eos esse leniores, præsertim vobis non leniore quam nobis facta iniuria. Iura igitur causæ brevia sunt, & facile memoria queunt cõprehendi. Mutuavimus Dionysodoro & socio eius ter mille drachmas Athenis in Aegyptum, & ex Aegypto Athenas: non recepimus neque fortem, neque usuras: sed illi nostra tenent, iisque veltur alterum iam annum: nõ perdixerūt navem in veltum mercatum, nõdum, ne nunc quidem, neque nobis eam manifestò exhibuerunt: cum syngrapha

III. Nauē de industria non missam Athenas: & peroratio enumeratione confians, quæ etiam causæ cum re-pub. communicat

iubeat, nisi manifestò nauem exhibuerint; duplam soluere pecuniam: eamque vel singulis nobis, vel vtrique redigere licere. His firmamentis freti ad vos ingressi sumus, ac nostra per vos recuperare studemus, quoniam ab istis id impetrare non possumus. Et hæc nostra est oratio. Isti autem, se quidem esse mutuos confitentur, & non reddidisse. de eo autem litigant, non oportere se pendere vsuras in syngrapha per scriptas: sed Rhodienses, quæ nec in syngrapha insunt, nec à nobis sunt concessæ. Quod si in Rhodiorum foro litigaremus: melior esset istorum fortasse cõditio, quòd ad eos frumentum vexissent, & in eorum mercatum appulissent. Nunc cum ad Athenienses ingressi simus, & syngrapha mercatum vestrum designarit: postulamus, ne nobis minus tribuatur quàm iis, qui & vos & nos iniuriis affecerunt. Præterea nec illud vos lateat, Athenienses, in hoc vno iudicio de toto mercatu legem sancire vos: multosque assistere qui in mari negociari decreuerunt, vólque intueri, quid de hac causa pronunciatum sitis. Nam si vos syngraphas & pactiones mutuas firmas esse oportere statuetis, neque earum violatoribus quicquam veniæ dabitur: alacrius qui in mercatu mutant, officio suo fungentur: atque ex ea re augebitur mercatus vester. Sin nauiculariis licebit conscripta syngrapha de nauigando Athenas, deinde nauem in alios mercatus appellere, quòd ruptam esse dicent, & tales causas comminiscantur, qualibus Dionysodorus vitur, & vsuras dinidere pro eo cursu quem se nauigasse dicent, non pro syngrapha: nihil obstabit, quo minus omnes contractus dissipentur. Quis enim fauè abicere volet, si viderit syngraphas esse irritas: tales autem orationes & causas iniuriorum hominum, æquitati præualere? Absit hoc, Iudices. Id enim neque multitudini vestræ conducit, neque iis qui quantum facere instituerunt, quique utilissimi sunt tum vniuersè vobis omnibus, tum seorsim cui libet qui eorum operam requirit. Quapropter eorum vobis habenda ratio est. Ac ego quidem quæ potui, dixi. Peto autem, vt & amicorum. aliquis mihi patrocinetur, Ascende Demosthenes.

ιδία τῶν ἐντυγχάνοντι. διότι περ δὲ ὑμῶν αὐτῶν ὅτι μέλειαι ποιεῖσθαι. ἐγὼ μὲν οὐκ ὄσα περ οἷός τ' ἐμὲ, εἴρηκα ἀξιῶ δὲ καὶ τῶν φίλων μοι πινὰ σωειπεῖν. δεῦρο δὴ μὲν ὄσαντες.

A καλοῦμαι, ἐὰν μὴ παρέχων ἐμφανῆ τὸ ναυῖον, ἵνα τὸν ἐν αὐτοῖς διπλάσια τὰ χρέη καταπέσειν ἢ ἡ ἀξία ἐκείνου καὶ ἐξ αὐτοῦ. ταῦτ' ἔχοντες τὰ δικαίωμα εἰσεληλυθαμένων πρὸς ὑμᾶς, ἀξιῶμεν τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἀπολαβεῖν δι' ὑμῶν, ἐπειδὴ παρ' αὐτῶν τούτων ἐδωκίμεθα. ὁ μὲν οὖν παρ' ἡμῶν λόγος, ἐπὶ τὸ ὅτι, ἔστι ἡ δανείσασθαι μὲν ὁμολογῶνται, καὶ μὴ ἀποδεδοκίμαι. δεῦρο ἔρχονται δι' ὧς ἐδὲ τελεῖν αὐτοῖς τοῖς τόκοις τοῖς ἐν τῇ συγγραφῇ, ἀλλὰ τοῖς εἰς ῥόδιον οἷς ἔτε σωρηράφαντο, οὗτ' ἐπεισαν ἡμᾶς, εἰ μὲν ἔτι, ὡ ἀδρες ἀθλωαῖοι, ἐν τῶν ῥοδίων δικαστηρίῳ διεκρινόμεθα, ἡσθας ἀλλ' ἐπιλεονέκτου ἐστὶ ἡμῶν σθεστικώτερος πρὸς αὐτοῖς, καὶ καταπεπλοκότες τῇ γῆ εἰς τὸ ἐμείνων ἐμπόριον. καὶ εἰς ἀθλωαῖοις εἰσεληλυθότες, καὶ συγγραμμάριοι εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον, ἐκ ἀξίω μὲν ἐλαττωθῆμεν, ὑπὸ τῶν καὶ ὑμῶν καὶ ἡμῶν ἡδυνήκωτων. χωρεῖς ἢ τούτων, ὡ ἀδρες ἀθλωαῖοι, μὴ ἀγνοεῖτε ὅτι νυνὶ μίαν δίκην δικάζοντες, νομοθετεῖτε ἅπασαν τὴν ἐμπορίαν καὶ παρέσται πολλὰ τῆν καὶ θάλατταν ἐργάζεσθαι πρὸς αὐτῶν, ὑμῶν δευροῦτες, πῶς τὸ πρῶτον τοῦτ' ἐκρίνετε. εἰ μὲν γὰρ ὑμεῖς τὰς συγγραφὰς, καὶ τὰς ὁμολογίας τὰς πρὸς ἀλλήλοις γινόμενὰς ἰσχυρῶς οἰήσεσθε δεῖν εἶναι, καὶ τοῖς πρὸς ἀλλήλους αὐτὰς μηδὲ μίαν συγγραμμῶν ἐξετε ἔτοιμότερον πρὸς αὐτῶν τὰ ἐαυτῶν, οἱ ὅτι τὴν ἐμπορίαν δανείζοντες ἐν δὲ τούτων αὐξήθησεν ὑμῶν τὸ ἐμπόριον. εἰ μὲν τοῖς ὀφείσαι τοῖς ναυκλήροις συγγραμμῶν γραμμάριοις, ἐφ' ὧν τε καταπέσει εἰς ἀθλωαῖας, ἐπειδὴ κατὰ γῆν τὸ ναυῖον εἰς ἔτερον ἐμπόριον, φασίοντες βραχύναι, καὶ τοιαύτας πρὸς ἀλλήλους οἰίας περ διονυσόδωρος ἐποίησεν, καὶ τοῖς τόκοις μετέξω πρὸς τὸν πλοῦτον, ὃν ἀφῆσθαι πεπλοκέναι, καὶ μὴ πρὸς τὴν συγγραμμῶν ἐδὲν κωλύσει ἀπαντὰ τὰ συμβόλαια ἀγαλῆσθαι. πῶς γὰρ ἐδελήσει τὰ ἐαυτῶν πρὸς αὐτῶν, ὅτι ὅσα τὰς μὲν συγγραφὰς ἀνύεργας, ἰσχύοντες ἢ τοῖς τοιαύτας λόγοις, καὶ τὰς αἰτίας τῆν ἡδυνήκωτων ἐμπαροῦσθαι οὐσας τῶν δικαίων, μηδὲ μίαν, ὡ ἀδρες δικασταῖ. οὐτε γὰρ τὰ πληθεῖα τῶν ὑμέτερον συμφέροι ταῦτα, οἷ τε τοῖς ἐργάζεσθαι πρὸς αὐτῶν, οἱ περ χρεσιμώτατοι εἰσὶ, καὶ κοινῇ πᾶσιν ὑμῶν, καὶ

B τῶν καὶ τῶν φίλων μοι πινὰ σωειπεῖν. δεῦρο δὴ μὲν ὄσαντες.

C τῶν καὶ τῶν φίλων μοι πινὰ σωειπεῖν. δεῦρο δὴ μὲν ὄσαντες.

TOMI III. ET VLTIMI FINIS.

